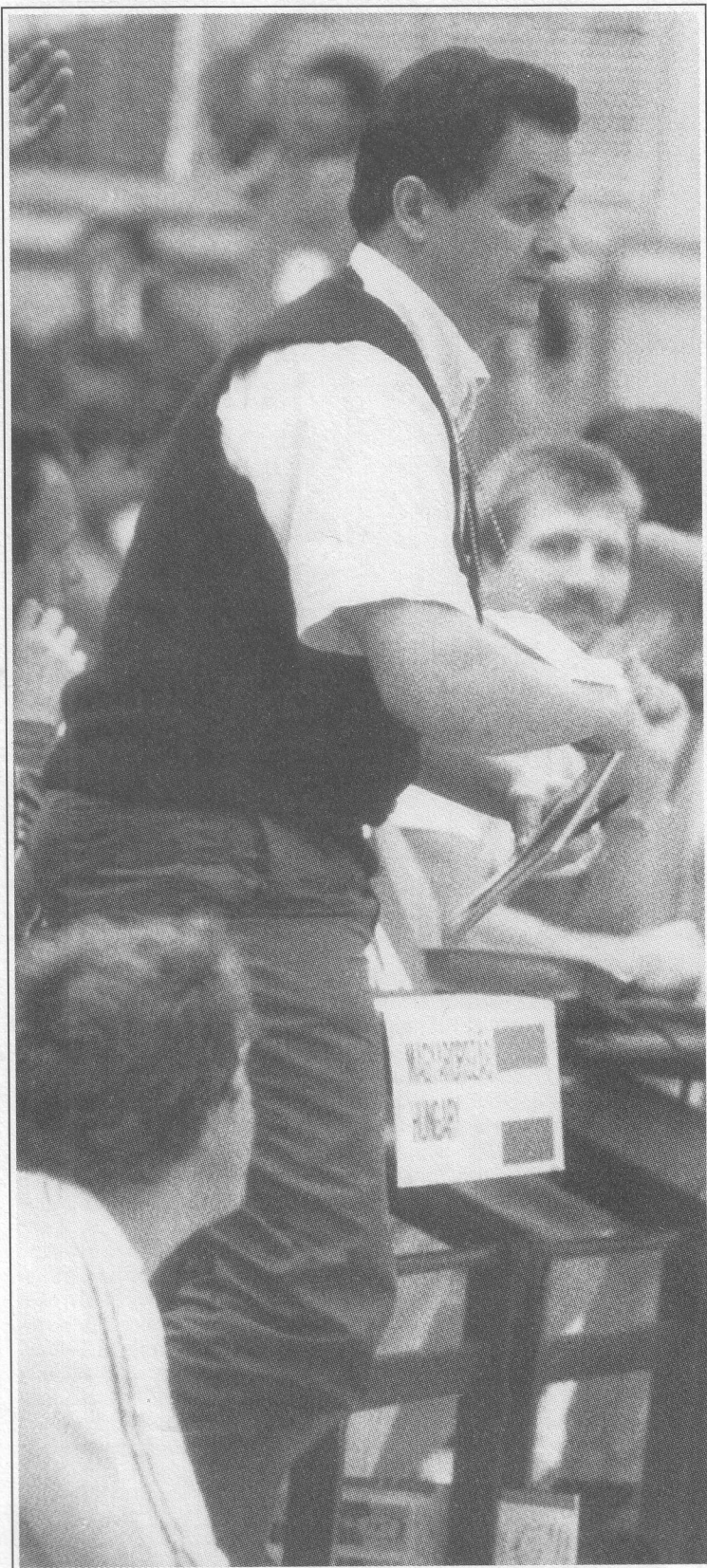


Nádas Pál



Megdöbbenő ténnyel kezdem. Nádas Pál soha nem volt röplabdázó. Ugyanakkor – többek között – egy világbajnoki ezüstérem fűződik a nevéhez.

Aki ismeri, az csodálja, becsüli, tiszteli. Aki nem, annak az első bekezdés alapos magyarázatra szorul. Nádas szakképzettségét tekintve részben kertész, részben pedig gyógypedagógus, illetve testnevelő tanár, aki jelenleg a Mozgásjavító Általános Iskola és Diákotthon igazgatója. Több mint két és fél évtizede itt volt első munkahelye is, akkor még kertészként alkalmazták. 1970-ben az iskolában alakult meg a Halassy Olivér SC, és a lelkes „kertészt” megkérték, szervezen egy nemzetközi tornát több sportágban. Ekkor szeretett bele a kerekés székes kosárlabdázásba. Nem sejtette, hogy a székek beszerzése anyagilag megoldhatatlan. Mint a labda- és csapatjáték híve, ekkor fordult az ülőröplabdához, és most már tudjuk, ez a pillanat meghatározó volt a honi mozgássérültsport történetében.

Dicsőséges időszak kezdődött. Nem ijedt meg, amikor őt kérték fel edzőnek. Segítséget kért és kapott olyan elismert szakemberektől, mint Garamvölgyi Mátyás vagy Déri Rezső, és beszerezte a szakirodalmat, folyamatosan konzultálva a külföldi, főleg holland sportemberekkel. Rövid idő alatt négy csapat is szerveződött az országban, és kiírták az első bajnokságot. Óriási fejlődés indult. Nádas Pál és lelkes társai szervezésében a Körcsarnokban rangos nemzetközi torna népszerűsítette hazánkban ezt a csodálatos sportágat. Az első magyar ülőröplabdaválogatott is elindulhatott dicsőséges útján. A kispadon mint szövetségi kapitány, Nádas Pál ült, miközben 1983-tól már őt választották a Mozgáskorlátozottak Testnevelési és Sportbizottsága elnökévé is. Ezt a kettős tisztséget egészen az 1986-os pécsi világbajnokságig temérdek sikerélmény kíséretében lelkesen ellátta. Miközben éremesővel tértek haza sportolóink a New York-i, szöuli és barcelonai parolimpiáról, az ülőröplabdaválogatott a világ egyik legjobbjává fejlődött. A pécsi világbajnokságon meglepő, ám hatásos taktikai, technikai újdonságok segítségével ezüstérmet szereztek a mieink.

Ez volt a csúcspont. Ahogy mondják: a mór megtette kötelességét... Nádas lemondott szövetségi kapitányi tisztről, és az 1992-es olimpiáig az elnöki teendőkre összpontosított, de nem akadt olyan rangos mérkőzés, amelyen ne ordította volna magát rekedtre. A sikeres barcelonai játékok után úgy érezte, jöjjenek most már mások. A magyar mozgássérültsport megkezdte új időszakát, és ezen belül az ülőröplabdázók végig egyfajta motor szerepet töltöttek be.

Hogy ez a sporttörténelmi időszak mit jelentett a jövő szempontjából, azt napjaink híradásaiból pontosan nyomon lehet követni. Aki ismeri ezt a történetet, az jól tudja, hogy mögöttük ott vannak a lelkes úttörők, elsősorban Nádas Pál, akit ha hívnak, ma is boldogan és a régi lelkesedéssel rohan. És most már temérdek esemény közül válogathat...